

**INTERACTIVITY / INTERACTION /
CONSULTATION: AEC, LABORATORIUM &
VIPER IN HYPERTEXT**

Malevé, Nicolas

Rassel, Laurence

Malevé, Nicolas · Rassel, Laurence

Interactivity/Interaction/Consultation: AEC, Laboratorium & Viper in hypertext

On-line version: <http://www.constantvzw.com/modestwitness1/itivitynl.html>

Meer en meer behandelen de curatoren de festivals als uitgevers. Ze beperken er zich niet langer toe, de werken die ze als de beste beschouwen te tonen. Een lijst opmaken van de belangrijkste werken is op zichzelf niet langer houdbaar. Het jaarlijks terugkeren geeft het evenement het karakter van een uitgave: men spreekt van de uitgave van dit of van dat jaar, van thema's. Zoals de krant haar voorpagina heeft het festival een hoofdthema. Het moet inspelen op de actualiteit, die doorgaans als internationaal, globaal en geïmporteerd behandeld wordt.

Maar laat ons op die term van uitgevers terugkomen. Hij impliceert rechtstreeks de tekstualisering van de politiek van de curatoren. De aanwezige werken zijn het voorbeeld van een onderwerp - thema: ze illustreren. Waar een project ontstaat uit een gesitueerde werkelijkheid, zet het festival met zijn inlijving van voordrachtruimten, zijn feesten en zijn eigenste aanwending van infrastructuren (hotel, casino...) integendeel de ruimte in tekst om en organiseert het het verkeer in deze ruimten volgens zijn lineaire logica. Gerichte evenementen zoals festivals of tentoonstellingen van onafhankelijke curatoren ontwikkelen zich aldus op twee assen:

- de horizontale as van de thematiek, die kadert in een actualiteit van journalistieke aard of in een retrospectieve selectie rondom een bepaald onderwerp
- en de verticale as van de lijst die overeenstemt met de hiërarchische toekenning van prijzen of die het belang van het evenement waarborgt bij middel van de bekende namen van deelnemers.

Ook bij het publiek vinden we dit fenomeen terug: de amateur-cineast die naar Viper gaat om te weten wie de prijs behaald heeft of de sampler met belangstelling voor CUT+COPY die zich een idee wil vormen over de actualiteit van het probleem. Motivaties om een tentoonstelling te bezoeken rusten op zeer verschillende verwachtingen, naargelang de toeschouwer zich verplaatst omdat zijn geliefkoosde kunstenaar deel uitmaakt van het evenement of omdat de vragen die door het evenement zelf gesteld worden hem in zijn persoonlijke ontwikkeling interpellieren.

Zelden stemmen de thematische en de hiërarchische as met elkaar volledig overeen. Dit is de courante plaag bij zulke evenementen: een bekende naam leent slechts een minderwaardig werk uit of legt een werk op dat nauwelijks verband houdt met het kader, een te nadrukkelijke thematiek leidt tot werken, die op maat gerealiseerd worden,...

Maar het brengt ook voldoening, wanneer een creatief voorstel het kader van een vastgelegd onderwerp te buiten gaat of belangstelling wekt ondanks een te losse conceptuele omgeving. En het is deze realiteit van interferenties, overschrijdingen, valse ontmoetingen en verrassingen die de toeschouwer ervaart. Daarom zijn deze mogelijke interacties, interactiviteiten of consultaties zo belangrijk: de voorgestelde interactieve modus is een tool dat méér toelaat dan het louter opnemen van een homogeen continuüm. De tool helpt hem zijn weg te vinden, m.a.w. een nieuwe selectie door te voeren onder wat hij ziet, connecties te activeren, zijn betekenis te vinden in het toevallige van het evenement.